

การศึกษาข้อผิดพลาดการจัดลำดับส่วนขยายกริยาแบบตามลำดับชั้นในภาษาจีน ของนักศึกษาหลักสูตรภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A Study of Hierarchical Verb Extension Ordering Errors in Chinese by Chinese Major Students, Faculty of Liberal Arts, Prince of Songkhla University

ปิยวรรณ ทองกรด¹ อารีฟา หวันห๊ะเบ๊ะ² และฐิติวรรณ ชีววิภาส³

Piyawan Thongkrod⁴, Areefa Wanlabeh⁵, and Thitiwan Cheewawiphas⁶

(Received: 15 November 2022; Revised: 27 December 2022; Accepted: 24 January 2023)

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการจัดลำดับส่วนขยายกริยาแบบตามลำดับชั้น (递加关系状语) ในภาษาจีน โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 หลักสูตรภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำนวน 105 คน งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ โดยใช้แบบทดสอบเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะข้อผิดพลาดในการเรียงประโยคที่มีส่วนขยายกริยาแบบตามลำดับชั้นในภาษาจีนแบ่งได้เป็น 4 ลักษณะ คือ 1) การนำโครงสร้างภาษาไทยมาใช้ในการเรียงประโยคภาษาจีน 2) ความสับสนในตำแหน่งการวางของส่วนขยายกริยาที่สามารถวางได้หลายตำแหน่ง 3) ข้อยกเว้นทางไวยากรณ์ และ 4) การวางตำแหน่งส่วนขยายกริยาแสดงทิศทางไว้หน้าส่วนขยายกริยาที่แสดงเส้นทางหรือช่องทาง โดยลักษณะข้อผิดพลาดที่กลุ่มตัวอย่างเรียงประโยคที่มีส่วนขยายกริยาแบบตามลำดับชั้นผิดมากที่สุด คือ การนำโครงสร้างภาษาไทยมาใช้ในการเรียงประโยคภาษาจีน

คำสำคัญ: ภาษาจีน การวิเคราะห์ข้อผิดพลาด การจัดลำดับคำ ส่วนขยายกริยาแบบตามลำดับชั้น

Abstract

The purpose of this research was to analyze errors related to hierarchical verb extension order in Chinese (递加关系状语). There were 105 participants from the third and fourth year Chinese major students of the Prince of Songkla University's Faculty of Liberal Arts. This research used a quantitative method by employing a language test to collect data. The study found that there are five different types of mistakes that can be made when arranging sentences in Chinese that have hierarchical verb extensions: 1) using Thai sentence structures in Chinese sentence ordering; 2) misplacing multipositional verb modalities; 3) grammatical exceptions, and 4) placing directional adverbs before adverbs describing routes and pathways. The study found that using Thai language patterns in Chinese sentence arrangements was the most typical error made when constructing sentences with hierarchical verb extensions.

Keywords: Chinese, Error analysis, Word order, Hierarchical verb extensions

¹ นักศึกษาปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

² นักศึกษาปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

³ อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

⁴ Undergraduate student, Chinese major, Faculty of Liberal Arts, Prince of Songkla University Hatyai Campus

⁵ Undergraduate student, Chinese major, Faculty of Liberal Arts, Prince of Songkla University Hatyai Campus

⁶ Lecturer, Department of Languages and Linguistics, Faculty of Liberal Arts, Prince of Songkla University, Hat Yai Campus

บทนำ

คนไทยถือเป็นชาติที่ได้เปรียบในการเรียนภาษาจีน เนื่องจาก “ภาษาจีนกับภาษาไทยล้วนอยู่ในตระกูลภาษาเดียวกัน ทั้งสองภาษานี้มีสิ่งที่เหมือนกันอยู่หลายประการ รวมถึงเรื่องหลักไวยากรณ์ สังเกตได้จากการเรียงคำและโครงสร้างหลักของประโยค” (ภูเทพ ประภากร, 2559) แต่อย่างไรก็ตาม ข้อแตกต่างทางหลักไวยากรณ์บางประการก็เป็นอุปสรรคที่สร้างความสับสนในการใช้ภาษาจีนของผู้เรียน โดยจะเห็นได้จากงานวิจัยของ วนิตา ชูเกียรติวิวัฒนากุล, ศศิณัฐ ธรรมคบุรานุรักษ์, หลี ลีเจีย, เว่ย เจีย และวิชชา กรพิพัฒน์ (2562) กล่าวว่า “จากผลการเก็บรวบรวมข้อมูลพบว่า ความผิดพลาดทางไวยากรณ์ในงานเขียนของนักศึกษาที่พบบ่อยที่สุด คือ การจัดเรียงลำดับส่วนขยายกริยาและส่วนขยายคำนามผิดมีมากถึง 34% เนื่องจากโครงสร้างของประโยคที่มีส่วนขยายกริยาในภาษาจีนจะเป็นโครงสร้างแบบ “ประธาน+ส่วนขยายกริยา+กริยา+กรรม” ซึ่งแตกต่างจากโครงสร้างของประโยคที่มีส่วนขยายกริยาในภาษาไทยที่มีโครงสร้างแบบ “ประธาน+กริยา+กรรม+ส่วนขยายกริยา”

นอกจากความแตกต่างทางโครงสร้างของประโยคแล้ว ความยืดหยุ่นของกฎการลำดับชั้นในประโยคที่มีส่วนขยายกริยาของภาษาจีนก็ส่งผลให้การจัดเรียงลำดับชั้นของส่วนขยายกริยาในบางประโยคสามารถมีการจัดเรียงได้มากกว่า 1 รูปแบบ ซึ่งการจัดเรียงส่วนขยายกริยาในประโยคที่มีความแตกต่างกันย่อมส่งผลให้ความหมายบางส่วนและส่วนที่เน้นในประโยคแตกต่างกันไปด้วย เช่น เมื่อ “都” ซึ่งเป็นคำที่แสดงขอบเขตในประโยค 昨天都在休息室里热情地同他交谈。 มีการสลับตำแหน่งที่แตกต่างไปจากประโยคเดิม (昨天在休息室里都热情地同他交谈。) เห็นได้ชัดว่า การเปลี่ยนตำแหน่งการวางส่วนขยายกริยาที่แสดงขอบเขตส่งผลให้ขอบเขตที่ “都” ครอบคลุมเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย และ “都” ก็มีหน้าที่เน้นคำที่วางอยู่ตำแหน่งหลัง ดังนั้น หากเปลี่ยนแปลงตำแหน่งของ “都” ความหมายที่ต้องการเน้นในประโยคก็เปลี่ยนไปจากเดิม จากการวิเคราะห์ที่กล่าวไว้ข้างต้น เห็นได้ชัดว่าความแตกต่างของโครงสร้างประโยคที่มีส่วนขยายกริยาในภาษาจีนกับภาษาไทย และความยืดหยุ่นของกฎการลำดับชั้นในประโยคที่มีส่วนขยายกริยาของภาษาจีน ซึ่งส่งผลต่อความหมายของประโยค จึงเป็นปัญหาที่ทำให้ผู้เรียนภาษาจีนระดับต้นและระดับกลางมีความสับสนในการจัดเรียงลำดับประโยคที่มีส่วนขยายกริยาหลายลำดับชั้นผิด

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะมุ่งศึกษาและวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการจัดลำดับส่วนขยายกริยาแบบตามลำดับชั้น (递加关系状语) ในภาษาจีนผ่านกรณีศึกษาของกลุ่มนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และกลุ่มนักศึกษาชั้นปีที่ 4 หลักสูตรภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งผ่านการเรียนรายวิชา 894-241 ไวยากรณ์จีน วิชาบังคับชั้นปีที่ 2 และมีความรู้พื้นฐานทางไวยากรณ์จีนแล้ว โดยผู้วิจัยศึกษาความเข้าใจและวิเคราะห์ข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการจัดลำดับส่วนขยายกริยาแบบตามลำดับชั้น (递加关系状语) เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนต่อไป

วัตถุประสงค์ในการศึกษา

เพื่อวิเคราะห์ข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการจัดลำดับส่วนขยายกริยาแบบตามลำดับชั้น (递加关系状语) ในภาษาจีนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 หลักสูตรภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาวิจัยของ วนิตา ชูเกียรติวิวัฒนากุล และคณะ (2562) พบว่า ปกติแล้วลำดับการเรียงประโยคของไวยากรณ์ภาษาจีน คือ “ประธาน+กริยา+กรรม” สำหรับคำวิเศษณ์และส่วนขยายกริยาจะอยู่ด้านหน้าคำกริยาและคำคุณศัพท์และไม่ว่าส่วนขยายคำกริยาจะเป็นคำศัพท์หรือกลุ่มคำศัพท์ต่างก็มีการวางตำแหน่งที่ชัดเจน ดังนั้น โครงสร้างของประโยคเมื่อมีส่วนขยายกริยาจะเป็นดังนี้ “ประธาน+ส่วนขยายกริยา+กริยา+กรรม” สำหรับลำดับการเรียงประโยคของไวยากรณ์ภาษาไทยนั้นเหมือนกับภาษาจีน คือ “ประธาน+กริยา+กรรม” แต่ภาษาไทยนั้นคำวิเศษณ์และส่วนขยายกริยาจะอยู่ด้านหลังคำกริยาและคำคุณศัพท์ และไม่ว่าส่วนขยายคำกริยาจะเป็นคำศัพท์หรือกลุ่มคำศัพท์ต่างก็มีการวางตำแหน่งที่ชัดเจนเหมือนภาษาจีนเช่นกัน ดังนั้นโครงสร้าง

ของประโยคเมื่อมีส่วนขยายกริยาจะเป็นดังนี้ “ประธาน+กริยา+กรรม+ส่วนขยายกริยา” ด้วยเหตุนี้เองจึงทำให้นักศึกษาเกิดความผิดพลาดในการเขียนบ่อยครั้ง

Kittivarasart (2011) ได้อธิบายถึงข้อควรระวังเรื่อง ตำแหน่งการวางส่วนขยายกริยาหลายข้อความขยายกริยาคำเดียว (多项状语) ไว้ว่า การจัดเรียงลำดับของส่วนขยายกริยาหลายข้อความขยายกริยาคำเดียว (多项状语) ในภาษาจีนค่อนข้างยืดหยุ่น ไม่ตายตัว ส่วนประกอบจะอยู่ตำแหน่งหน้าหรือหลังก็ขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์เชิงตรรกะเหตุผลในภาคแสดงและความหมายที่ต้องการสื่อออกมา โดยสรุปสามารถกล่าวได้ว่า 1) ส่วนขยายกริยาที่บอกเวลาจะวางไว้หน้า ส่วนส่วนขยายกริยาที่บอกสถานที่จะวางไว้หลัง 2) หากมีส่วนขยายกริยาหลายข้อความขยายกริยาคำเดียว (多项状语) ที่บอกเวลาหรือบอกสถานที่หลายคำก็ให้เรียงลำดับจากใหญ่ไปเล็ก ซึ่งส่วนนี้มีความแตกต่างจากหลักการจัดเรียงลำดับส่วนขยายกริยาในภาษาไทย 3) หากในส่วนขยายกริยาหลายคำที่ขยายกริยาคำเดียว (多项状语) มีคำวิเศษณ์ คำคุณศัพท์วลี และบุพบทวลีก็จะเรียงลำดับดังนี้ คือ กริยวิเศษณ์/กริยวิเศษณ์วลี คุณศัพท์วลี และบุพบทวลีตามลำดับ 4) หากในประโยคมีคำกริยวิเศษณ์ที่ทำหน้าที่เป็นส่วนขยายกริยาหลายคำ ก็จะจัดเรียงลำดับดังนี้ คือ คำกริยวิเศษณ์ที่บอกเวลา ความถี่และสถานที่ คำกริยวิเศษณ์ที่แสดงการเกี่ยวเนื่องกันหรือแสดงน้ำเสียง คำกริยวิเศษณ์ที่แสดงขอบเขต คำกริยวิเศษณ์ที่บอกระดับ การยอมรับและปฏิเสธ คำกริยวิเศษณ์ที่แสดงวิธีการและอารมณ์ คำที่แสดงกลุ่มเป้าหมายตามลำดับ 5) การใช้คำบุพบทร่วมกันเรียงตามลำดับดังนี้ 1. ตามลำดับเวลาและสถานที่ 2. ตามลำดับเครื่องมือ - ตำแหน่งที่ตั้ง - เส้นทาง - ทิศทาง 3. เรียงตามผู้กระทำ - ผู้โดนกระทำ โดยวางวลีบุพบทที่มี “被、叫、让” เป็นส่วนประกอบไว้ด้านหน้า และวางวลีบุพบทที่มี “把” เป็นส่วนประกอบไว้ข้างหลัง 4. วลีบุพบทที่มี “用、替、给、由” เป็นส่วนประกอบและวลีบุพบทที่มี “把” เป็นส่วนประกอบใช้ร่วมกัน สามารถวางไว้ข้างหน้าหรือข้างหลังได้ แต่บางครั้งลำดับการจัดเรียงลำดับก็ถูกกำหนดไว้แล้วและไม่สามารถสลับตำแหน่งกันได้

ภูเทพ ประภากร (2559) ปัญหาด้านการขาดสภาพแวดล้อมทางภาษาที่เอื้อต่อการนำความรู้ในชั้นเรียนไปใช้ในการสื่อสารเป็นสิ่งที่ทำให้นักศึกษาไทยไม่ได้เห็นความสำคัญของการนำไวยากรณ์ภาษาจีนที่ได้เรียนมาไปใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นสิ่งที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารของผู้เรียนเป็นอย่างมาก

冯歆桐 (2014) การถ่ายโยงการเรียนรู้ทางลบที่มาจากภาษาแม่ คือ การที่ผู้เรียนยังคงมีความเคยชินในภาษาแม่ นั่น หมายความว่า เป็นกฎทางภาษาหรือความรู้ทางภาษานั้น ๆ ซึ่งขัดขวางให้การเรียนภาษาที่สองยากขึ้น การถ่ายโยงการเรียนรู้ทางลบที่มาจากภาษาแม่เป็นปัญหาหลักประการหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนชาวไทยมีข้อผิดพลาดในเรื่อง ส่วนขยายกริยา และส่วนขยายนาม โดยเฉพาะผู้เรียนระดับต้น เนื่องจากคำหลักที่ถูกขยายในภาษาไทยจะวางไว้หน้าส่วนขยายกริยาและส่วนขยายนาม แต่ลำดับการวางคำในภาษาจีนวางคำหลักที่ถูกขยายไว้หลังส่วนขยายกริยาและส่วนขยายคำนาม ซึ่งแตกต่างกับภาษาไทยอย่างสิ้นเชิง ดังนั้น ความแตกต่างในด้านลำดับการวางคำของทั้งสองภาษากลายเป็นสิ่งที่สร้างความยากลำบากในการเรียนภาษาจีนของผู้เรียนชาวไทย และความซับซ้อนของส่วนขยายกริยาหลายคำที่ขยายกริยาคำเดียว (多项状语) และส่วนขยายกริยาหลายคำที่ขยายนามคำเดียว (多项定语) ก็ยิ่งทำให้ผู้เรียนชาวไทยเกิดความสับสนมากยิ่งขึ้น

นมลรัตน์ แยมวงค์ (2563) กล่าวว่า การเรียงลำดับคำของหน่วยขยายกริยาหรือคุณศัพท์หลายข้อความขยายกริยาหรือคุณศัพท์ข้อความเดียวในภาษาจีนเรียงดังนี้ 1) คำบอกเวลา 2) คำที่แสดงน้ำเสียง 3) คำที่พรรณนาผู้กระทำ 4) คำที่แสดงจุดประสงค์ แหล่งอ้างอิง การเกี่ยวเนื่องกัน หรือการร่วมกันปฏิบัติ 5) คำที่แสดงสถานที่ หรือทิศทาง 6) คำที่แสดงกลุ่มเป้าหมาย 7) คำที่พรรณนาการกระทำ ซึ่งมีความแตกต่างกับลำดับการวางหน่วยขยายกริยาหรือคุณศัพท์ในภาษาไทยที่มีลำดับการวางตำแหน่ง ดังนี้ 1) คำที่พรรณนาการกระทำ 2) คำที่แสดงกลุ่มเป้าหมาย 3) คำที่แสดงสถานที่ หรือทิศทาง 4) คำที่แสดงจุดประสงค์ แหล่งอ้างอิง การเกี่ยวเนื่องกัน หรือการร่วมกันปฏิบัติ 5) คำที่พรรณนาผู้กระทำ 6) คำที่แสดงน้ำเสียง 7) คำบอกเวลา”

จากข้อมูลข้างต้น แสดงให้เห็นว่าส่วนขยายกริยาแบบตามลำดับชั้นในภาษาจีนมีความยืดหยุ่นและแตกต่างจากการเรียงส่วนขยายกริยาในภาษาไทย ด้วยเหตุนี้ผู้เรียนชาวไทยจึงเกิดข้อผิดพลาดในการเรียงประโยคภาษาจีนที่มีส่วนขยายกริยาแบบตามลำดับชั้น งานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นล้วนเป็นประโยชน์ต่อการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในเชิงข้อมูลอ้างอิงเป็นอย่างยิ่ง

วิธีการศึกษา

ขอบเขตประชากรในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างงานวิจัยนี้คือ นักศึกษาสาขาภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ประจำปีการศึกษา 2565 เนื่องจากเป็นนักศึกษาที่ผ่านการเรียนรายวิชา 894-241 ไวยากรณ์จีน ซึ่งเป็นวิชาบังคับชั้นปีที่ 2 ขนาดกลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 58 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 49 คน รวมนักศึกษาทั้งสองชั้นปีทั้งหมด 107 คน ซึ่งมีผู้ตอบแบบทดสอบกลับมาทั้งหมด 105 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

งานวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบออนไลน์ผ่านทางกูเกิ้ลฟอร์ม (Google Forms) ในการออกแบบแบบทดสอบนี้ ผู้วิจัยได้อ้างอิงหนังสือเรียน 《汉语语法教程》 หนังสือ 《实用现代汉语语法》 หนังสือ 《HSK 标准教程 5 上》 และหนังสือ 《HSK 标准教程 5 下》 ประกอบการออกแบบแบบทดสอบโดยแบบทดสอบเป็นคำถามอัตนัย โดยกำหนดให้เรียงประโยคที่มีส่วนขยายกริยาให้ถูกต้องจำนวนทั้งหมด 20 ข้อ ทั้งนี้เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย แบบทดสอบที่มีการสร้างขึ้นได้ผ่านการตรวจสอบโดยใช้แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับวัตถุประสงค์และเนื้อหาการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายโดยใช้แบบทดสอบ 1 ชุด เก็บข้อมูลผ่านระบบออนไลน์ทางกูเกิ้ลฟอร์ม (Google Forms)

การวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการจัดลำดับส่วนขยายกริยาแบบตามลำดับชั้นในภาษาจีนของกลุ่มเป้าหมายผ่านกระบวนการดังต่อไปนี้

- 4.1 วิเคราะห์ข้อผิดพลาดการจัดลำดับส่วนขยายกริยาแบบตามลำดับชั้นในภาษาจีน จากความถี่และคำร้อยละของข้อผิดพลาดที่มีอัตราการผิดมากที่สุดในแต่ละข้อ
- 4.2 วิเคราะห์ข้อผิดพลาดการจัดลำดับส่วนขยายกริยาแบบตามลำดับชั้นในภาษาจีนในแบบต่าง ๆ โดยทางผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อผิดพลาดจากข้อที่มีอัตราการตอบผิดมากที่สุด 10 ลำดับแรก เนื่องจากเป็นลำดับข้อที่มีอัตราการตอบผิดสูง
- 4.3 นำเสนอผลการศึกษาแบบอภิปรายผล พร้อมสรุปและให้ข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษา

วิเคราะห์ลักษณะข้อผิดพลาดการจัดลำดับส่วนขยายกริยาแบบตามลำดับชั้นในภาษาจีน

จากการวิเคราะห์ลักษณะข้อผิดพลาดการจัดลำดับส่วนขยายกริยาแบบตามลำดับชั้นในภาษาจีนของนักศึกษาหลักสูตรภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์จากประโยคที่อัตราการตอบผิดมากที่สุด 10 ลำดับแรกจากจำนวนข้อทั้งหมด 20 ข้อ พบว่า ลักษณะข้อผิดพลาดในการจัดลำดับส่วนขยายกริยาแบบตามลำดับชั้นในภาษาจีนแบ่งเป็น 4 ลักษณะ คือ 1) การนำโครงสร้างภาษาไทยมาใช้ในการเรียงประโยคภาษาจีน 2) ความสับสนในตำแหน่งการวางของส่วนขยายกริยาที่สามารถวางได้หลายตำแหน่ง 3) ข้อยกเว้นทางไวยากรณ์ และ 4) การวางตำแหน่งส่วนขยายกริยาแสดงทิศทางไว้หน้าส่วนขยายกริยาที่แสดงเส้นทางหรือช่องทาง

ตารางที่ 1 อัตราร้อยละการการตอบผิดตามลักษณะข้อผิดพลาดของนักศึกษาหลักสูตรภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ข้อ] ประโยคที่ถูกต้อง	ข้อ] ประโยคที่มีการตอบผิด	อัตราการตอบผิด (ร้อยละ)
1) การนำโครงสร้างภาษาไทยมาใช้ในการเรียงประโยคภาษาจีน		
[1] 敌人一步一步地向后退着。	[1] 敌人退着一步一步地向后。	92.38
[13] 汗水在衣服里往下流。	[13] 在衣服里汗水流往下。	90.48
[15] 他兴奋地从哥哥手里很快地抢过那封信。	[15] 他很快地从哥哥手里抢过兴奋地那封信。	87.62
[3] 当地人每天都从这条路上背着东西来来往往。 [3] 每天当地人都从这条路上背着东西来来往往。	[3] 每天当地人都背着东西从这条路上来来往往。	86.67
2) ความสับสนในตำแหน่งการวางของส่วนขยายกริยาที่สามารถวางได้หลายตำแหน่ง		
[17] 你们从前到底在一起共同生活了多久? [17] 从前你们到底在一起共同生活了多久? [17] 到底你们从前在一起共同生活了多久?	[17] 从前你们共同在一起生活了到底多久?	90.48
[4] 沙丁鱼对离开大海后的环境极不适应。	[4] 沙丁鱼对离开大海后的环境不极适应。	87.62
[5] 有些地区的森林已经几乎被人砍光了。 [5] 有些地区的森林几乎已经被人砍光了。	[5] 有些地区的森林几乎被人已经砍光了。	68.57
3) ข้อยกเว้นทางไวยากรณ์		
[9] 她从来就没有跟我认真地商量过。 [9] 她从来就没有认真地跟我商量过。 [9] 她跟我从来就没有认真地商量过。	[9] 从来她就没有跟我认真地商量过。	78.10
[20] 他又一夜没回来。	[20] 他一夜又没回来。	69.52
4) การวางตำแหน่งส่วนขยายกริยาแสดงทิศทางไว้หน้าส่วนขยายกริยาที่แสดงเส้นทางหรือช่องทาง		
[12] 这个问题通过正常渠道向上级部门做了反映。 [12] 这个问题通过正常渠道向上级部门做反映了。	[12] 这个问题向上级部门通过正常渠道做反映了。	95.24

จากตารางที่ 1 สรุปได้ว่า ลักษณะข้อผิดพลาดที่พบมากที่สุด คือ การนำโครงสร้างภาษาไทยมาใช้ในการเรียงประโยคภาษาจีน ซึ่งข้อที่กลุ่มตัวอย่างตอบผิดมากที่สุด คือ [1] 敌人一步一步地向后退着。 คิดเป็นอัตราร้อยละ 92.38 โดยรูปประโยคที่กลุ่มตัวอย่างเรียงผิดเหมือนกันมากที่สุด คือ 敌人退着一步一步地向后。 และลักษณะข้อผิดพลาดที่พบน้อยที่สุด คือ การวางตำแหน่งส่วนขยายกริยาแสดงทิศทางไว้หน้าส่วนขยายกริยาที่แสดงเส้นทางหรือช่องทาง ส่วนข้อที่มีอัตราการตอบผิดมากที่สุด คือ [12] 这个问题通过正常渠道向上级部门做了反映。/[12] 这个问题通过正常渠道向上级部门做反映了。 คิดเป็นอัตราร้อยละ 95.24

1.1 การนำโครงสร้างภาษาไทยมาใช้ในการเรียงประโยคภาษาจีน

ลักษณะข้อผิดพลาดดังกล่าว คือ การนำโครงสร้างการเรียงประโยคในภาษาไทย (ประธาน+กริยา+กรรม+ส่วนขยายกริยา) มาใช้เรียงประโยคในภาษาจีน (ประธาน+ส่วนขยายกริยา+กริยา+กรรม) โดยวางส่วนขยายกริยาไว้หลังคำกริยาดังตัวอย่างต่อไปนี้

- [1] 一步一步 / 退着 / 敌人 / 地 / 向后 / 。
/ 敌人一步一步地向后退着。
× 敌人退着一步一步地向后。

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า ผู้ทำแบบทดสอบร้อยละ 7.62 เรียงประโยคได้ถูกต้อง และร้อยละ 92.38 เรียงประโยคผิดพลาด โดยกลุ่มตัวอย่างวางคำกริยา (退着) ไว้หน้าส่วนขยายกริยาแสดงรูปแบบวิธีการ (一步一步地) กับส่วนขยายกริยาแสดงเส้นทาง (向后) ตามโครงสร้างการเรียงประโยคของภาษาไทย (ประธาน+กริยา+กรรม+ส่วนขยายกริยา) ซึ่งมีความแตกต่างกับโครงสร้างการเรียงประโยคของภาษาจีน (ประธาน+ส่วนขยายกริยา+กริยา+กรรม)

- [13] 在衣服里 / 往下 / 汗水 / 流 / 。
/ 汗水在衣服里往下流。
× 在衣服里汗水流往下。

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า ผู้ทำแบบทดสอบร้อยละ 9.52 เรียงประโยคได้ถูกต้อง และร้อยละ 90.48 เรียงประโยคผิดพลาด โดยกลุ่มตัวอย่างวางส่วนขยายกริยาที่แสดงทิศทาง (往下) ไว้หลังคำกริยา (流) ซึ่งตามหลักไวยากรณ์ภาษาจีน ส่วนขยายกริยาต้องอยู่หน้าคำกริยาหรือกริยวลี

- [15] 他 / 很快地 / 兴奋地 / 那封信 / 从哥哥手里 / 抢过 / 。
/ 他兴奋地从哥哥手里很快地抢过那封信。
× 他很快地从哥哥手里抢过兴奋地那封信。

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า ผู้ทำแบบทดสอบร้อยละ 12.38 เรียงประโยคได้ถูกต้อง และร้อยละ 87.62 เรียงประโยคผิดพลาด โดยวางส่วนขยายกริยาที่พรรณนาการกระทำ (兴奋地) ไว้หลังกริยวลี (抢过) และสลับส่วนขยายกริยาที่พรรณนาการกระทำ (很快地) กับส่วนขยายกริยาที่พรรณนาสภาวะของผู้กระทำ (兴奋地) ผิดตำแหน่ง เนื่องจาก (很快地) เป็นการพรรณนาการกระทำจึงต้องวางไว้หน้าคำกริยา (抢过) และ (兴奋地) เป็นการพรรณนาสภาวะของผู้กระทำจึงต้องวางไว้หลังประธาน (他)

- [3] 来来往往 / 从这条路上 / 都 / 当地人 / 每天 / 东西 / 背着 / 。
/ 当地人每天都从这条路上背着东西来来往往。

/ 每天当地人都从这条路上背着东西来来往往。

x 每天当地人都背着东西从这条路上来来往往。

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า ผู้ทำแบบทดสอบร้อยละ 13.33 เรียงประโยคได้ถูกต้อง และร้อยละ 86.67 เรียงประโยคผิดพลาด โดยกลุ่มตัวอย่างวางส่วนขยายกริยาที่แสดงทิศทาง (从这条路上) ไว้หลังกริยาวลี (背着东西) ซึ่งไม่ถูกต้องตามโครงสร้างการเรียงประโยคในภาษาจีนที่ส่วนขยายกริยาแสดงทิศทาง (从这条路上) ต้องวางไว้ด้านหน้ากริยาวลี (背着东西) และวางบทเสริม (来来往往) ไว้หลังกริยาวลี (背着东西)

1.2 ความสับสนในตำแหน่งการวางของส่วนขยายกริยาที่สามารถวางได้หลายตำแหน่ง

เนื่องจาก “การจัดลำดับของบทขยายบทกริยาหลายข้อความค่อนข้างอิสระและมีความไม่แน่นอนค่อนข้างสูงเพราะมีบทขยายหลายประเภทสามารถย้ายสลับเปลี่ยนลำดับได้” (เหียน จิ่งเหวิน, 2558) ด้วยเหตุนี้ ผู้เรียนชาวไทยจึงมีความสับสนในการเรียงลำดับประโยคที่มีส่วนขยายกริยาหลายตัว ทำให้เกิดข้อผิดพลาดอันมาจากการสับสนกับส่วนขยายกริยาที่สามารถวางได้หลายตำแหน่ง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

[17] 到底 / 你们 / 生活了 / 共同 / 从前 / 在一起 / 多 / ?

/ 你们从前到底在一起共同生活了多久?

/ 从前你们到底在一起共同生活了多久?

/ 到底你们从前在一起共同生活了多久?

x 从前你们共同在一起生活了到底多久?

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า ผู้ทำแบบทดสอบร้อยละ 9.52 เรียงประโยคได้ถูกต้อง และร้อยละ 90.48 เรียงประโยคผิดพลาด โดยวางส่วนขยายกริยาแสดงน้ำเสียง (到底) ที่มีความยืดหยุ่นในตำแหน่งการวางไว้หลังกริยาวลี (生活了) ซึ่งตามกฎการลำดับส่วนขยายกริยา ส่วนขยายกริยาที่แสดงถึงการปฏิบัติร่วมกัน (在一起) ต้องวางไว้หน้าส่วนขยายกริยาแสดงรูปแบบ (共同) และหน้ากริยาวลี (生活了) เพื่อขยายภาคแสดงที่อยู่ข้างหลังต่อกันไปเรื่อย ๆ ตามลำดับชั้น และส่วนขยายกริยาแสดงเวลา (从前) สามารถวางได้ทั้งหน้าและหลังประธาน (你们)

[4] 沙丁鱼 / 不 / 极 / 适应 / 对离开大海后的环境 / 。

/ 沙丁鱼对离开大海后的环境极不适应。

x 沙丁鱼对离开大海后的环境不极适应。

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า ผู้ทำแบบทดสอบร้อยละ 12.38 เรียงประโยคได้ถูกต้อง และร้อยละ 87.62 เรียงประโยคผิดพลาด โดยวางส่วนขยายกริยาแสดงการปฏิเสธ (不) ไว้หน้าส่วนขยายกริยาแสดงระดับ (极) ซึ่งมีความหมายที่ไม่สอดคล้องกับประโยค ถึงแม้ส่วนขยายกริยาแสดงการปฏิเสธ (不) จะมีความยืดหยุ่นในตำแหน่งการวาง แต่การวางในตำแหน่งที่ต่างกันบางครั้งก็ทำให้เกิดความหมายที่แตกต่างกันด้วย ดังนั้น ในประโยคนี้ส่วนขยายกริยาที่แสดงระดับ (极) ต้องวางไว้หน้าส่วนขยายกริยาแสดงการปฏิเสธ (不) และส่วนขยายกริยาแสดงการปฏิเสธ (不) ก็ต้องวางไว้หน้าคำกริยา (适应) เพื่อความหมายที่สมบูรณ์ของประโยค

[5] 砍光了 / 被 / 有些地区的森林 / 几乎 / 人 / 已经 / 。

/ 有些地区的森林已经几乎被人砍光了。

/ 有些地区的森林几乎已经被人砍光了。

x 有些地区的森林几乎被人已经砍光了。

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า ผู้ทำแบบทดสอบร้อยละ 31.43 เรียงประโยคได้ถูกต้อง และร้อยละ 68.57 เรียงประโยคผิดพลาด โดยวางส่วนขยายกริยาแสดงเวลา (已经) ไว้หลัง 被人 แต่โครงสร้าง 被字句 “被” จะต้องตามด้วยผู้กระทำ (人) กริยา (砍) และผลของการกระทำ (光了) และด้านหน้าของโครงสร้าง 被字句 ในประโยคนี้ จะต้องวางส่วนขยายกริยาแสดงเวลา (已经) และส่วนขยายกริยาแสดงระดับ (几乎) ซึ่งส่วนขยายกริยาทั้งสองตัวนี้สามารถสลับตำแหน่งกันได้

1.3 ข้อยกเว้นทางไวยากรณ์

[9] 她 / 没有 / 商量 / 跟我 / 从来 / 就 / 过 / 认真地 / 。

/ 她从来就没有跟我认真地商量过。

/ 她从来就没有认真地跟我商量过。

/ 她跟我从来就没有认真地商量过。

x 从来她就没有跟我认真地商量过。

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า ผู้ทำแบบทดสอบร้อยละ 21.90 เรียงประโยคได้ถูกต้อง และร้อยละ 78.10 เรียงประโยคผิดพลาด โดยวางส่วนขยายกริยาแสดงเวลา (从来) ไว้หน้าประธาน (她) ซึ่งหากต้องการวางส่วนขยายกริยาแสดงเวลา (从来) ไว้หน้าประธานจะต้องเติมเครื่องหมายจุลภาค (,) ด้วย แต่ทางผู้วิจัยไม่ได้กำหนดเครื่องหมายจุลภาคไว้ ดังนั้น 从来 ต้องวางไว้หลังประธาน (她) เท่านั้น เนื่องจาก 从来 เป็นส่วนขยายกริยาแสดงเวลาที่มีข้อยกเว้นว่าจะต้องวางไว้หลังประธานเท่านั้น (从来、从、素来、素、历来、向来、一向)

[20] 又 / 他 / 没 / 回来 / 一夜 / 。

/ 他又一夜没回来。

x 他一夜又没回来。

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า ผู้ทำแบบทดสอบร้อยละ 30.48 เรียงประโยคได้ถูกต้อง และร้อยละ 69.52 เรียงประโยคผิดพลาด โดยวางส่วนขยายกริยาแสดงเวลา (一夜) ไว้หน้าส่วนขยายกริยาแสดงการซ้ำ (又) ซึ่งผิดหลักไวยากรณ์ ถึงแม้ลำดับการเรียงส่วนขยายกริยาแสดงการซ้ำสามารถวางหลังส่วนขยายกริยาแสดงเวลาได้ เช่น 他今天 (又) 没回来。 เป็นต้น แต่ประโยคนี้ส่วนขยายกริยาแสดงการซ้ำ (又) ต้องวางไว้หน้าส่วนขยายกริยาแสดงเวลา (一夜) เท่านั้น “เนื่องจากคำกริยาวิเศษณ์ที่แสดงการซ้ำ (又) สามารถใช้กับวลีบอกเวลาที่มีลักษณะนามเป็นส่วนประกอบ (时量词) และวลีบอกจำนวนการกระทำที่มีลักษณะนามเป็นส่วนประกอบ (动量词) เช่น 又一个月、又两次” (ฐิติวรรณ ธีววิภาส, 2557) โดยหากพิจารณาตามโครงสร้างที่กล่าวข้างต้น 一夜 จัดเป็นส่วนขยายกริยาแสดงเวลาที่เป็นวลีบอกเวลาที่มีลักษณะนามเป็นส่วนประกอบ (时量词) ดังนั้น ในประโยคนี้ส่วนขยายกริยาแสดงการซ้ำ (又) จึงต้องวางไว้หน้าวลี 一夜 เพื่อทำหน้าที่ขยายการกระทำที่เกิดซ้ำของวลีที่อยู่ข้างหลังทั้งหมด (一夜没回来) ให้มีความหมายที่สมบูรณ์

1.4 การวางตำแหน่งส่วนขยายกริยาแสดงทิศทางไว้หน้าส่วนขยายกริยาที่แสดงเส้นทางหรือช่องทาง

ลักษณะข้อผิดพลาดดังกล่าว คือ การวางส่วนขยายกริยาไว้หน้าคำกริยาซึ่งถูกต้องตามโครงสร้างการเรียงประโยคของภาษาจีน (ประธาน+ส่วนขยายกริยา+กริยา+กรรม) แต่อย่างไรก็ตาม กลุ่มตัวอย่างได้วางส่วนขยายกริยาแสดงทิศทางไว้หน้าส่วนขยายกริยาแสดงเส้นทางหรือช่องทางซึ่งไม่ถูกต้องตามหลักการวางส่วนขยายกริยาแบบตามลำดับชั้นในภาษาจีน เนื่องจากการเรียงประโยคแบบภาษาไทย ส่วนขยายกริยาแสดงทิศทางสามารถวางไว้หน้าส่วนขยายกริยาที่แสดงเส้นทางหรือช่องทางได้ซึ่งตรงกันข้ามกับการเรียงประโยคแบบภาษาจีน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- [12] 这个问题 / 向上级部门 / 正常渠道 / 做 / 反映 / 了 / 通过 /。
 / 这个问题通过正常渠道向上级部门做了反映。
 / 这个问题通过正常渠道向上级部门做反映了。
 x 这个问题向上级部门通过正常渠道做反映了。

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า ผู้ทำแบบทดสอบร้อยละ 4.76 เรียงประโยคได้ถูกต้อง และร้อยละ 95.24 เรียงประโยคผิดพลาด เนื่องจากผู้ทำแบบทดสอบยังคงยึดติดการเรียงส่วนขยายกริยาของภาษาไทยที่ส่วนขยายกริยาแสดงทิศทาง (向上级部门) สามารถวางไว้หน้าส่วนขยายกริยาแสดงเส้นทางหรือช่องทาง (通过正常渠道) ได้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ภาษาไทย	ปัญหานี้ได้รับการรายงาน (ไปยังหน่วยงานระดับสูง) (ผ่านช่องทางทั่วไป)
ภาษาจีน	这个问题 (通过正常渠道) (向上级部门) 做了反映。

จากตารางข้างต้น เห็นได้ว่าการเรียงส่วนขยายกริยาของภาษาไทยสามารถวางส่วนขยายกริยาแสดงทิศทาง (ไปยังหน่วยงานระดับสูง) ไว้หน้าส่วนขยายกริยาที่แสดงเส้นทางหรือช่องทาง (ผ่านช่องทางทั่วไป) ซึ่งมีลักษณะตรงข้ามกับกฎการลำดับส่วนขยายกริยาในภาษาจีนที่ส่วนขยายกริยาแสดงเส้นทางหรือช่องทาง (通过正常渠道) ต้องวางไว้หน้าส่วนขยายกริยาแสดงทิศทาง (向上级部门) ด้วยเหตุนี้ ความเคยชินของกลุ่มตัวอย่างที่เกิดจากการเรียงส่วนขยายกริยาของภาษาไทยจึงก่อให้เกิดข้อผิดพลาดลักษณะดังกล่าว

สรุปและอภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการจัดลำดับส่วนขยายกริยาแบบตามลำดับชั้นในภาษาจีนของนักศึกษาหลักสูตรภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่า ลักษณะข้อผิดพลาดในการจัดลำดับส่วนขยายกริยาแบบตามลำดับชั้นในภาษาจีนแบ่งเป็น 4 ลักษณะ คือ 1) การนำโครงสร้างภาษาไทยมาใช้ในการเรียงประโยคภาษาจีน 2) ความสับสนในตำแหน่งการวางของส่วนขยายกริยาที่สามารถวางได้หลายตำแหน่ง 3) ข้อยกเว้นทางไวยากรณ์ และ 4) การวางตำแหน่งส่วนขยายกริยาแสดงทิศทางไว้หน้าส่วนขยายกริยาที่แสดงเส้นทางหรือช่องทาง

1) การนำโครงสร้างภาษาไทยมาใช้ในการเรียงประโยคภาษาจีน โดยประโยคที่มีลักษณะข้อผิดพลาดนี้มากที่สุด คือ ข้อ [1] 敌人退着一步一步地而后。 คิดเป็นอัตราการผลิตร้อยละ 92.38 ประโยคที่ถูกต้องคือ 敌人一步一步地而后退着。 โดยกลุ่มตัวอย่างวางคำกริยา (退着) ไว้หน้าส่วนขยายกริยาแสดงรูปแบบวิธีการ (一步一步地) กับส่วนขยายกริยาแสดงเส้นทาง (而后) ตามโครงสร้างการเรียงประโยคของภาษาไทย (ประธาน+กริยา+กรรม+ส่วนขยายกริยา) ซึ่งมีความแตกต่างกับโครงสร้างการเรียงประโยคของภาษาจีน (ประธาน+ส่วนขยายกริยา+กริยา+กรรม)

2) การวางตำแหน่งส่วนขยายกริยาแสดงทิศทางไว้หน้าส่วนขยายกริยาที่แสดงเส้นทางหรือช่องทาง โดยประโยคที่มีลักษณะข้อผิดพลาดนี้มากที่สุด คือ ข้อ [12] 这个问题向上级部门通过正常渠道做反映了。 คิดเป็นอัตราการผลิตร้อยละ 95.24 ประโยคที่ถูกต้องคือ 这个问题通过正常渠道向上级部门做了反映。 หรือ 这个问题通过正常渠道向上级部门做反映了。 โดยกลุ่มตัวอย่างวางส่วนขยายกริยาที่แสดงทิศทาง (向上级部门) ไว้หน้าส่วนขยายกริยาที่แสดงเส้นทางหรือช่องทาง (通过正常渠道) ตามความเคยชินของการเรียงส่วนขยายกริยาในภาษาไทยที่ต้องบอกทิศทางก่อนแล้วตามด้วยช่องทาง ซึ่งตรงข้ามกับกฎการลำดับส่วนขยายกริยาในภาษาจีน แต่กลุ่มตัวอย่างก็ยังคงแม่นยำในเรื่องโครงสร้างการเรียงประโยคภาษาจีนที่ส่วนขยายกริยาทั้งสองต้องวางไว้หน้าคำกริยาหรือกริยาวลี (ประธาน+ส่วนขยายกริยา+กริยา+กรรม)

3) ข้อยกเว้นทางไวยากรณ์ โดยประโยคที่มีลักษณะข้อผิดพลาดนี้มากที่สุด คือ [9] **从来她就没有跟我认真地商量过**。 คิดเป็นอัตราการผิดร้อยละ 78.10 ประโยคที่ถูกต้องคือ **她从来没有跟我认真地商量过**。 / **她从来没有认真地跟我商量过**。 / **她跟我从来没有认真地商量过**。 โดยกลุ่มตัวอย่างวางส่วนขยายกริยาแสดงเวลา (从来) ไว้หน้าประธาน (她) ซึ่งส่วนขยายกริยาแสดงเวลา (从来) ต้องวางไว้หน้าประธานเท่านั้น เนื่องจาก 从来 เป็นส่วนขยายกริยาแสดงเวลาที่มีข้อยกเว้นว่าจะต้องวางไว้หลังประธานเท่านั้น (从来、从、素来、素、历来、向来、一向)

4) ความสับสนในตำแหน่งการวางของส่วนขยายกริยาที่สามารถวางได้หลายตำแหน่ง โดยประโยคที่มีลักษณะข้อผิดพลาดนี้มากที่สุด คือ [17] **从前你们共同在一起生活了到底多久?** คิดเป็นอัตราการผิดร้อยละ 90.48 ประโยคที่ถูกต้องคือ **你们从前到底在一起共同生活了多久?** / **从前你们到底在一起共同生活了多久?** / **到底你们从前在一起共同生活了多久?** โดยกลุ่มตัวอย่างวางส่วนขยายกริยาแสดงน้ำเสียง (到底) ไว้หลังกริยาวลี (生活了) ซึ่งตามกฎการลำดับส่วนขยายกริยาในภาษาจีน ส่วนขยายกริยาที่แสดงถึงการปฏิบัติร่วมกัน (在一起) ต้องวางไว้หน้าส่วนขยายกริยาแสดงรูปแบบ (共同) และหน้ากริยาวลี (生活了) เพื่อขยายภาคแสดงที่อยู่ข้างหลังต่อกันไปเรื่อย ๆ ตามลำดับชั้น และส่วนขยายกริยาแสดงเวลา (从前) สามารถวางได้ทั้งหน้าและหลังประธาน (你们)

จากการวิเคราะห์ทั้งหมดแสดงให้เห็นว่า ลักษณะข้อผิดพลาดที่พบมากที่สุด คือ การนำโครงสร้างภาษาไทยมาใช้ในการเรียงประโยคภาษาจีน ซึ่งงานวิจัยชิ้นนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของวนิดา ชูเกียรติวิวัฒนากุล (2562) ที่พบว่า การเรียงลำดับคำกริยาที่มีหลายตัวผิดจัดเป็นปัญหาหลักที่ทำให้นักศึกษาเรียงลำดับโครงสร้างประโยคทางไวยากรณ์ผิดและอิทธิพลแม่เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดความผิดพลาดทางไวยากรณ์ เนื่องจากเมื่อเรียนภาษาใดภาษาหนึ่งเป็นระยะเวลาอันยาวนาน โครงสร้างภาษานั้นจะฝังรากลงในระบบความคิดจนเป็นเรื่องยากที่จะเปลี่ยนแปลง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Kittivarasart (2011) ที่กล่าวว่า นอกจากอิทธิพลจากภาษาไทยที่ทำให้ผู้เรียนชาวไทยเรียงประโยคที่มีส่วนขยายกริยาที่มีหลายตัว (多项状语) ผิด ความซับซ้อนของความหมายและการใช้ของส่วนขยายกริยาที่มีหลายตัวในภาษาจีน และความแตกต่างของคำกริยาที่มีหลายตัวของภาษาจีนและภาษาไทยก็เป็นอีกสาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนชาวไทยเรียงประโยคผิดพลาด

ข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่องนี้มุ่งศึกษาข้อผิดพลาดการจัดลำดับส่วนขยายกริยาแบบตามลำดับชั้นในภาษาจีนของนักศึกษาหลักสูตรภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ดังนั้นหากมีผู้ศึกษาและรวบรวมตำแหน่งการวางส่วนขยายกริยาที่มีข้อยกเว้นทางไวยากรณ์ จะทำให้ได้ทราบเกี่ยวกับความยืดหยุ่นและตำแหน่งการวางของส่วนขยายกริยาที่มีข้อยกเว้นทางไวยากรณ์ในภาษาจีนมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจศึกษาเกี่ยวกับการจัดลำดับส่วนขยายกริยาแบบตามลำดับชั้นในภาษาจีน

บรรณานุกรม

- ฐิติวรรณ ชีววิภาส. (2557). การศึกษาปริมาณโครงสร้าง “คำบอกจำนวน+คำลักษณะนาม+(คำนาม)” ที่มีคำกริยาวิเศษณ์ทำหน้าที่ขยายในภาษาจีนสมัยใหม่. *วารสารจีนศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*, 7(2), 118-150.
- นมลรัตน์ แย้มวงศ์. (2563). การวิเคราะห์เปรียบเทียบการเรียงลำดับคำของหน่วยขยายในภาษาจีนและภาษาไทย. *วารสารจีนศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*, 13(2), 113-156.
- ภูเทพ ประภากร. (2559). การศึกษาการใช้ไวยากรณ์ภาษาจีนกลางของผู้เรียนชาวไทย กรณีศึกษาการใช้คำคุณศัพท์ที่อยู่ในรูปคำซ้ำ. *วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 7(1), 13-22.

- วนิดา ชูเกียรติวัฒนากุล, ศศิณัฐ สรรคบุรานุรักษ์, หลี ลีเจีย, เว่ย เจีย, และวิชา กรพิพัฒน์. (2562). การศึกษาเรื่องความผิดพลาดทางไวยากรณ์ที่พบบ่อยของนักศึกษาเอกภาษาจีนระดับต้นและกลางของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ Veridian มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 12(5), 1501-1515. Retrieved from <https://he02.tci-thaijo.org/index.php/Veridian-E-Journal/article/view/167512/>
- เหยิน จิ่งเหวิน. (2558). *สุดยอดคัมภีร์ไวยากรณ์จีน ฉบับสมบูรณ์*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- Kittivarasart, N. (2011). *Analysis of errors of multi-adverbial grammatical order for Thai Chinese-language-learners and research on its teaching strategies* (Unpublished doctoral dissertation). Bangkok: Assumption University.
- 冯歆桐. (2014). *汉泰定状语对比研究及泰国学生汉语定状语习得偏误分析*. 天津: 天津师范大学出版社.
- 姜丽萍, 刘畅, & 鲁江. (2015). *HSK 标准教程 5 上*. 北京: 北京语言大学出版社.
- 姜丽萍, 刘畅, & 鲁江. (2015). *HSK 标准教程 5 下*. 北京: 北京语言大学出版社.
- 刘月华, 潘文娉, & 故桦. (2004). *实用现代汉语语法* (4th ed.). 北京: 商务印书馆.
- 孙德金. (2002). *汉语语法教程*. 北京: 北京语言大学出版社.